

மகிழ்ச்சிக்கான வழி

முல்லா நசுருதின் பெரும்புலமையும் அறிவாற்றலும் மிக்கவர். அவருடைய ஒவ்வொரு கதையிலும் ஏதேனும் ஓர் ஆழ்ந்த தத்துவமோ குறிக்கோளோ இடம்பெற்றிருக்கும். பிறர் மனம் புண்படாதவகையில் நகைச்சுவையுணர்வும் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் கதையும் அமைந்திருக்கும்.

முல்லா நசுருதின் ஒருமுறை வெளியுருக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். செல்லும் வழியில் மரத்தடியில் ஒருவர் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்தார். அவரைப் பார்ப்பதற்குப் பணக்காரர்போலக் காணப்பட்டாலும், அவருடைய முகம் ஏனோ வாடியிருந்தது. இதனைக் குறிப்பால் உணர்ந்த முல்லா, மரத்தடிக்குச் சென்று அவருகில் உட்கார்ந்தார்.

“ஐயா, தங்களைப் பார்த்தால் செல்வக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்போல் தோன்றுகிறது. உங்கள் முகத்தைப் பார்க்கும்போது ஏதோ கவலையில் இருப்பதுபோல் தெரிகிறது. தங்கள் கவலைக்கு என்ன காரணம் என நான் தெரிந்துகொள்ளலாமா?” என்று முல்லா கேட்டார்.

முல்லாவை அந்த மனிதர் ஏறிட்டுப் பார்த்தார். “ஐயா, நீங்கள் கூறுவது சரியே. நான் வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்தவன்தான். எனக்கு ஏராளமான சொத்துகள் உள்ளன. இருப்பினும், ஒரு நிமிடம்கூட என்னால் மகிழ்ச்சியாக இருக்கமுடியவில்லை. என்னுடைய செல்வங்களையெல்லாம் யாராவது என்னிடத்திலிருந்து கவர்ந்துகொண்டு போய் விடுவார்களோ என்று அச்சமாக இருக்கிறது. இப்போதுகூட, என் கையிலிருக்கும் ஆயிரம் பொற்காசுகள் அடங்கிய பையை யாராவது பறித்துக்கொள்வார்களோ என்று பெருங்கவலையாக இருக்கிறது” என்று கூறினார்.

இதனைக் கேட்டுக்கொண்டேயிருந்த முல்லா, திடீரென்று, அந்தப் பணக்காரரின் பணப்பையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு ஓடத் தொடங்கினார்.

அதனைக் கண்டு பதறிய பணக்காரர், “என் பணம், என் பணம், யாராவது ஓடி வாருங்களேன், என் பணம் பறிபோகிறதே!” என்று அலறியவாறே முல்லாவின் பின்னால் ஓடினார். அவரிடம் பிடிபடாமல் முல்லா, அங்கும் இங்கும் ஓடி அவருக்குப் போக்குக்காட்டி விட்டு, மீண்டும் அந்த மரத்தடிக்கே வந்துசேர்ந்தார். அப்பணக்காரரின் பணப்பையை மரத்தடியில் வைத்துவிட்டு, மரத்திற்குப் பின்னால் சென்று ஒளிந்துகொண்டார்.

முல்லாவைப் பின்தொடர்ந்து ஓடியும் அவரைப் பிடிக்க இயலாமல், மூச்சு வாங்க அந்த மரத்தடிக்கு மீண்டும் வந்துசேர்ந்தார் அப்பணக்காரர். அங்கே அவருடைய

பணப்பை இருந்தது. அதனைக் கண்டவுடன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த அவர், “கடவுளே, இப்போதுதான் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன். காணாமல்போன பணம் மீண்டும் கிடைத்ததில் என்னுடைய கவலையெல்லாம் பறந்துவிட்டது” என்று கூறினார்.

மரத்திற்குப் பின்னால் மறைந்திருந்த முல்லா, இப்போது மெதுவாக வெளியில் வந்தார். “ஐயா! வாழ்க்கையில் ஒரு நிமிடம்கூட மகிழ்ச்சியாக இருக்கமுடியவில்லை என்று வருத்தப்பட்டீரே! உங்கள் வருத்தத்தை நீக்குவதற்காகத்தான் நான் பணப்பையைப் பறித்துக்கொண்டு ஓடினேன். பறிபோய்விட்டதாக நீங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்த செல்வம், திரும்பக் கிடைத்ததும் உங்கள் மனநிலை எப்படி இருந்தது? நீங்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு ஈடு இணையே இல்லை அல்லவா?” என்றார் முல்லா.

பணக்காரரும் மகிழ்ச்சியுடன், “ஆம் ஐயா! நீங்கள் சொன்னது உண்மைதான். பணப்பை மீண்டும் கிடைத்ததும் நான் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை” என்றார். பின்னர் முல்லாவைப் பார்த்து, “ஐயா, உங்களைப் பார்த்தால் வசதியானவர் இல்லை போன்று தோன்றுகிறது. நீங்கள் மிகவும் முகமலர்ச்சியுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் இருப்பதன் காரணத்தை நான் தெரிந்து கொள்ளலாமா?” என்று பணக்காரர் கேட்டார்.

“அது வேறொன்றுமில்லை. தன்னுடைய தேவைக்கு அதிகமாகச் சொத்துகளையோ செல்வத்தையோ சேர்த்து வைத்திருக்கும் மனிதன் பேராசை கொண்டவனாகிறான். பொருளை மேன்மேலும் சேர்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணமே அவனைப் பேராசைக்காரனாக ஆக்குகிறது. அந்தச் செல்வத்தையெல்லாம் பாதுகாக்க வேண்டுமே என்று அவன் நினைக்கும்போது, மகிழ்ச்சியும் அவனைவிட்டு நீங்கிவிடுகிறது. ஆனால், நான் இன்றியமையாத தேவைக்கு மட்டுமே பணத்தைச் சேர்த்துவைக்கிறேன்; அதனால் தான், மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறேன்” என்றார் முல்லா.

முல்லா கூறிய சீரிய உண்மையைப் புரிந்துகொண்ட பணக்காரர், தம்மைப்பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். அளவுக்கு அதிகமாகத் தாம் சேர்த்துவைத்த செல்வத்தை யெல்லாம் எவ்வாறு நல்லவழிகளில் செலவிடலாம் என்று மனத்திற்குள்ளே திட்டமிடத் தொடங்கினார்.

ஒரு நிமிடம் என்ன , இனி எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வழிசொன்ன முல்லா, “வருகிறேன் ஐயா” என்று கூறியவாறே நடையைக் கட்டினார்.

மாதிரி வினா

கட்டுரைவினா

“மகிழ்ச்சிக்கான வழி” கதையைச் சுருக்கி எழுதுக.